

denne Bestemmelse, som vi ere i Færd med i dette Øjeblik, naar vi fra vor Side fremme de foreløbige Love ned til det andet Ting, og vi ønske, at det for Fremtiden maa blive gjort til Regel for begge Ting; thi i Virkeligheden have jo begge Ting været i den Situation, at de have gemt paa de foreløbige Love. Det blev nævnt, at man har betragtet dem som Krigsfanger, og det kan paa en vis Maade siges, men herefter ville vi helst undgaa det, vi ville forhaabentlig i hvert Fald i lang Tid undgaa den Situation, at der vil blive Fristelse til saaledes at holde disse Love tilbage.

Om Punkt 3 kan jeg fatte mig i Kort-
hed. Det er et Punkt, der nærmest vedrører det andet Ting. Det udtales deri, at „hvort af Tingene forbeholder sig sin Stilling til, og Folketinget sin Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Spørgsmaalet om Befæstningsanlægene om Kjøbenhavn m. v.“ Man kan sige, at dette Punkt for saa vidt er overskødt, som det i Grunden følger af sig selv, naar der ingen anden Bestemmelse tages, men man har alligevel, da det fra forskellige Sider har været ønsket, ment, at det kunde være rigtig at udtale, hvad der staar i det.

I Punkt 4 hedder det jo: „I det Rigsdagen udtaler, at Forsvarsvæsenets Ordning kun sker med det Maal for Øje, at værges os mod Angreb og værne vor Neutralitet under Sammenstød mellem andre Magter, opfordres Regeringen til ved gunstig Lejlighed at søge denne vor Neutralitet almindelig anerkendt og respekteret.“ Imod dette Punkt er der sikkert ingen, der vil kunne have noget at indvende. Det fremhæves deri, at Ordningen af vort Forsvarsvæsen er stiftet i det fredeligste Øjemed, nemlig for at hævde vor Neutralitet. Vi kunne jo heller ikke let mistænkes for at have andet Øjemed dermed, allerede af den Grund, at vi ere for smaa til at begynde krigeriske Aktioner, og fordi de Forsvarsforanstaltninger, vi træffe, ere af rent defensiv Natur, men der er jo kommet Udtalelser frem undertiden, som om det skulde være et rigtig krigerisk Skridt af os, at vi søge at lukke for vor egen Dør for at kunne være i Fred under krigeriske Forhold mellem andre Nationer, og derfor kunne vi ikke have noget imod, at dette kommer til Udtalelse.

Naar der tales om Neutralitet, skal jeg i øvrigt gøre opmærksom paa, at Neutralitet og Neutralitet er to Ting. I de nyere folkeretlige Systemer skelner man mellem en nødvendig eller tvungen Neutralitet og en frivillig Neutralitet. Den tvungne Neutralitet er en Neutralitet, som andre Stater i deres egen Interesse paalægge en eller anden

mindre Stat; den kan tage sig godt nok ud, men har nærmest egentlig den Betydning, at de paagældende Magter, der fremkalde denne Neutralitet, gøre det af en indbyrdes Jalouisi, de gøre det for deres egen Skyld. Man har derfor ogsaa kunnet se, at til en saadan Neutralitet, som man undertiden har kaldt en garanteret Neutralitet, have de samme Magter ikke taget andet Hensyn, naar det konvenerede dem, end at de have tvunget den paagældende mindre, neutraliserede Magt til at agere med sig. Og det kan for saa vidt siges, at der ikke er nogen Neutralitetsfrænkelse deri; thi naar Tilfældet er det, at det er i de garanterende Magters egen Interesse, at Neutraliteten er paalagt, saa maa det ogsaa være deres Sag, naar de ellers ere enige derom, at afgøre, hvor længe den skal være. En saadan Neutralitet medfører ganske naturligt — idet den giver den mindre Stat et Stempel af, at den vil være særlig udsat i Tilfælde af Sammenstød — at den mindre Stat ogsaa maa væbne sig, fordi den ved, at den er særlig udsat, væbne sig mange Gange over Øvne for at kunne forsvare sin Neutralitet. Det er imidlertid ikke en Neutralitet af denne Art, ikke en saadan tvungen Neutralitet, vi tænke paa; men det, som der tænkes paa, er, at vi ønske udtalt, at vi ere et fredeligt lille Folk, som ønske selv at holde os uden for de Stridigheder, der kunne opstaa. Og vi ønske, at dette vort Standpunkt maa blive saa almindelig anerkendt og respekteret som muligt.

Jeg skal med disse Ord anbefale det ærede Ting at stemme for Bedtagelsen af det foreliggende Forslag til Beslutning.

Madsen-Nygdal: Jeg har i disse Dage hørt adskillig Tale om, at det gjorde ikke saa meget, at man bevilgede en Finanslov til den nuværende Regering, for denne Akt blev ledsaget af et Forslag til Beslutning af Rigsdagen, der umuliggjorde provisoriske Finanslove her efter. Denne Beslutning skulde være en sikker Garanti mod eventuelle lignende Tilstande. Jeg maa tilstaa, at jeg ved at gennemlæse Forslaget meget omhyggeligt ikke har kunnet finde et eneste Ord, som pegede derpaa. Jeg har hørt paa den ærede Ordfører med spændt Opmærksomhed, men jeg lagde ikke Mærke til, at han med et eneste Ord kom ind paa at omtale den Garanti, som skulde ligge i denne Beslutning. Og jeg yder ham min Anerkendelse derfor. Som jagt, jeg kan ikke se, at der ligger nogen som helst Garanti deri. Jeg skal følge den ærede Ordførers Eksempel og gennemgaa de 4 Punkter efter hinanden.